

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 127.196 van 20 januari 2004
in de zaak A. 82.825/XII-1896.**

In zake : 1. het AARTSBISDOM MECHELEN-BRUSSEL,
 2. de KERKFABRIEK SINT-LAMBERTUS NOSSEGEM,
 3. Aloïs VERHEYDEN,
 die woonplaats kiezen bij
 advocaat Ph. Malherbe,
 kantoor houdende te Brussel,
 Keizerslaan 3

tegen :

de GEMEENTE ZAVENTEM,
die woonplaats kiest bij
advocaat J. Guns,
kantoor houdende te Affligem,
Kasteelstraat 58.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat het aartsbisdom Mechelen-Brussel, de kerkfabriek Sint-Lambertus Nossegem en Aloïs Verheyden op 8 maart 1999 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 22 juni 1998 van de gemeenteraad van Zaventem om het onroerend goed aan de Sint-Lambertusstraat 16 te Nossegem te verkopen, evenals van het besluit van 26 oktober 1998 van dezelfde gemeenteraad waarbij de beslissing van 22 juni 1998 gerechtvaardigd wordt;

Gelet op het arrest nr. 80.974 van 15 juni 1999 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt verworpen en de uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld;

Gezien het verzoekschrift tot voortzetting ingediend door de verzoekende partijen;

Gelet op de kennisgeving van de memorie van antwoord aan de verzoekende partij op 31 augustus 1999;

Gezien de memorie van wederantwoord;

Gezien het verslag over de toepassing van artikel 15ter, § 1, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State en, ondergeschikt, de toepassing van artikel 14bis, § 1, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State, opgesteld door auditeur P. De Somere;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 13 november 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 16 december 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad J. Lust;

Gehoord de opmerkingen van advocaten Ph. Malherbe en F. Judo, die verschijnen voor de verzoekende partijen, en van advocaat J. Guns, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur P. De Somere;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat naar luid van artikel 17, § 4ter, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, ten aanzien van de verzoekende partij een vermoeden van afstand van geding geldt wanneer zij, nadat de vordering tot schorsing van een akte of een reglement is afgewezen, geen verzoek tot voortzetting van de rechtspleging indient binnen een termijn van dertig dagen die ingaat met de kennisgeving van het arrest;

Overwegende dat het arrest nr. 80.974 van 15 juni 1999, dat de vordering tot schorsing van de bestreden beslissingen verwerpt, op 23 juni 1999 betekend wordt op het adres waarop verzoekende partijen keuze van woonplaats deden; dat de laatste dag voor het indienen van een verzoek tot voortzetting vrijdag 23 juli 1999 is; dat het verzoek tot voortzetting van de verzoekende partijen op 27 juli 1999 door de Raad van State wordt ontvangen;

Overwegende dat volgens verzoekende partijen niettemin “onmogelijk in redelijkheid toepassing kan worden gemaakt van het vermoeden van afstand van geding, bedoeld in artikel 17, § 4 ter van de gecoördineerde wetten”; dat zij argumenteren dat het verzoek “enkel door een situatie van overmacht buiten de wettelijke termijn bij [de] Raad werd ingediend”, dat immers het verzoek tot voortzetting op 19 juli 1999 per gewone brief werd opgestuurd, maar foutief op de Galliërstraat 33 en niet de Wetenschapsstraat 33 werd besteld, dat “niet zinvol” betwist kan worden dat het verzoek wel degelijk binnen de wettelijk bepaalde termijn werd verzonden aangezien het bij gewone brief van 22 juli 1999 is teruggestuurd door de advocatenassociatie gevestigd op de Galliërstraat 33;

Overwegende dat verzoekende partijen tevens doen gelden dat de laattijdigheid niet de voortzetting van de procedure heeft gehinderd, noch aan de rechten van de verdediging van de verwerende partij afbreuk heeft gedaan, dat het concept “vaste datum” niet voorkomt in het artikel 17, § 4ter, dat “de vraag [rijst] welke band er wel mag bestaan tussen enerzijds het concept ‘vaste datum’ en anderzijds de gewone respectievelijk aangetekende verzending, nu er geen verschil bestaat naargelang de wijze van datering (poststempel) van beide verzendingswijzen”, en dat ondergeschikt aan het Arbitragehof de prejudiciële vraag moet worden gesteld of het artikel 17 de artikelen 10 en 11 van de Grondwet schendt indien het zo wordt geïnterpreteerd dat het vermoeden van afstand van geding ook wordt toegepast op partijen die hun verzoek tot voortzetting “weliswaar tijdig, maar niet op de in artikel 84 van het Procedurereglement voor de Raad van State beschreven wijze” hebben ingediend;

Overwegende dat het meergenoemd artikel 17, § 4ter, een onweerlegbaar vermoeden van afstand van geding instelt ten aanzien van de verzoekende partij; dat de gestrengheid van de wet enkel wordt gemilderd in geval van overmacht of van onoverwinnelijke dwaling; dat voorts, gelet op het artikel 84, eerste lid, van het algemeen procedurereglement, het verzoek tot voortzetting bij ter

post aangetekende zending aan de Raad van State moet worden toegestuurd; dat het vereiste er toe strekt het verzoek een vaste of onbetwistbare datum te geven; dat het dan ook de datum van de aantekening ter post is die in aanmerking moet worden genomen voor het bepalen van de tijdigheid van het verzoek tot voortzetting;

Overwegende dat het verzoek tot voortzetting van verzoekende partijen 16 juli 1999 gedateerd is; dat het, samen met het begeleidend schrijven van 19 juli 1999 aan de “Griffie van de Raad van State Wetenschapsstraat 33 1040 Brussel”, terecht gekomen is bij de advocatenassociatie aan de Galliërsaan 33 te 1040 Brussel; dat de advocatenassociatie het verzoek aan de raadsman van verzoekende partijen heeft geretourneerd bij gewone brief, met postmerk “22.07.99”; dat uiteindelijk het verzoek tot voortzetting, met een begeleidend schrijven van 26 juli 1999, bij de Raad van State binnenkomt op 27 juli 1999; dat het in een enveloppe steekt waarop postzegel noch poststempel voorkomen, en die kennelijk niet met de post is bezorgd;

Overwegende dat de brief van 19 juli 1999, met het verzoek tot voortzetting, niet per ter post aangetekende zending aan de Raad van State is toegestuurd; dat verzoekende partijen voor dit verzuim geen enkele verontschuldiging aanvoeren; dat het verzoek tot voortzetting geen vaste datum conform artikel 84, eerste lid, van het algemeen procedurereglement heeft verkregen vóór 24 juli 1999;

Overwegende dat, meer nog, niet eens genoegzaam blijkt dat de brief vóór die datum tenminste per gewone zending via de post aan de Raad van State is toegestuurd; dat de enveloppe van de zending die de postdiensten verkeerdelijk bij de advocatenassociatie aan de Galliërsaan 33 te 1040 Brussel zouden hebben bezorgd, niet wordt voorgelegd; dat de advocatenassociatie zelf, in een met de hand geschreven briefje bij de teruggestuurde stukken, alleen meedeelt: “Gelieve in bijlage de brief van uw kantoor te willen vinden. Deze werd fout besteld op ons adres”; dat zij niet gewaagt van een foute bestelling door, meer bepaald, de postdiensten; dat er ter zake nooit enige klacht bij de postdiensten is ingediend; dat het, tenslotte, een aanwensel van verzoekende partijen blijkt te zijn om hun stukken voor de Raad van State buiten de postdiensten om te bestellen; dat het verzoek tot voortzetting dat uiteindelijk op 27 juli 1999 door de Raad van State is ontvangen, er niet door de post is afgegeven; dat ook de latere memorie van wederantwoord buiten de postdiensten om in de brievenbus van de Raad van State is gedeponed;

Overwegende dat er dan ook geen reden toe is om, zoals verzoekende partijen in ondergeschikte orde verlangen, het Arbitragehof te ondervragen over de mogelijk discriminerende behandeling van wie het verzoek tot voortzetting tijdig per ter post aangetekende brief aan de Raad van State heeft toegestuurd en wie zulks tijdig per gewone brief heeft gedaan; dat verzoekende partijen in het eerste noch in het tweede geval verkeren; dat het antwoord op de vraag hun niets zou kunnen bijbrengen en voor de oplossing van de besproken vordering zonder belang is;

Overwegende dat bij gebreke aan een tijdig verzoek tot voortzetting, ten aanzien van verzoekende partijen een vermoeden van afstand van geding geldt,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De afstand van het geding wordt vastgesteld.

Artikel 2.

De kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring, bepaald op 1041,18 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen, elk voor een derde.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twintig januari 2004, door :

de HH. J. LUST,
F. BONTINCK,

wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

F. BONTINCK.

J. LUST.